

Dagboksnotat frå Sogn og Fjordaneringen sin USA-tur 7-21 august 2007

Tysdag 7. august. Oslo - Seattle

Referent 1: Marit

Avreisedagen møttes vi på Gardermoen kl. 07.00. Noen av oss dro i sammen og fikk parkert på langtidsparkering før vi møtte de andre. Vi var 13 personer som skulle møtes, men da klokka var 07.00 manglet vi en, Dagfinn, men han kom i full fart slik han pleier. Det tok lang tid med innsjekking av oss alle sammen. Etterpå måtte vi igjennom kontroll før vi kunne gå til gaten.

Så var det å gå om bord i flyet som skulle ta oss til Amsterdam. Det var litt forsinket slik at vi måtte forte oss til neste fly. Der var det en grundig kontroll før vi kunne komme om bord i flyet som tok oss til Seattle. Det ble en lang flytur men vi brukte tiden til å lese, prate og noen så på film.

Da vi endelig kom av flyet i Seattle måtte vi igjen i gjennom en sikkerhetskontroll før vi kunne hente vår bagasje. Enda en kontroll før vi satte bagasjen på bånd og selv måtte ta et førerløst tog inn til sentrum av flyplassen hvor vi igjen fikk hentet vår bagasje. Der stod Anne Lise og noen av våre vertsfamilier og møtte oss. Anne Lise hadde kommet dagen før. Noen ble med vertsfamilie direkte hjem mens de andre ble med inn til sentrum til Leif Erikson Hall.

Mottaking og møte med
vertskapsfamilier i Kaffestua i
Leif Erikson Hall

Tysdag 7. august. Oslo - Seattle

Referent 2: Randi

T-bane kl. 05.59 frå Bøler til Helsfyr, derifrå flybuss til Gardermoen, framme ca. kl. 07.00. Her møttest vi ein gieng på 13 som skulle vera med på turen. Dei 13 var: Marit Haug Loen, Aud Westavik, Astrid Hunderi, Petter Andersen, Dagfinn Aa, Helen Shaw, Einar Gulbrandsen, Olav Kvam, Helge Veum, Lars Petter Eliassen, Solvor Sundsbø, Tone Eid og eg, Randi Solheim. Bo Carlin møtte og opp, men han skulle ta eit seinare fly saman med

Bjørn og Victoria Carlin + borna, Endre, Tormod og Signe. Dei 3 andre som skulle vera med på turen, Harry og Rønnaug Tinjar og Anne-Lise Berggren, var reist tidlegare.

Vi fekk sjekka inn og sikringskontrollen gjekk bra for alle, vi kom igjennom sjølv om det tok noko tid før alle var ferdig, Lars Petter og Solvor fekk med god hjelp og med instrumenta i handbagasjen.

Vi vart noko forseinka med take of p.g.a. kenyanske Norway Cupdeltakarar som og skulle vera med. Det var tydelegvis fleire lag og dei hadde mykje handbagasje m.a. to store vinnarpokalar. Dei fekk ein god klapp frå resten av passasjerane då dei hadde fått ordna seg og vi kunne starta reisa.

Mellomlandinga i Amsterdam gjekk roleg og greit utan altfor lang ventetid. Så starta den lange flyuren strake vegen til Seattle - 10 timar -. Med avbrekk i måltid, servering av drikke, dataskjerm med visning av kvar vi til ei kvar tid var og ein liten konkurranse som Aud utstyrte oss med, gjekk tida eigentleg over all forventning, og vi landa ein times tid (ca. 14.00 lokal tid) etter take of.

Onsdag 8. august. Seattle.

Fri på dagen.

Innspeling av song- og musikkdansar hos Bill Boyd på kvelden

Torsdag 9. august. Seattle.

Øving og videoinnspeling på dagen.

Potluck med bursdagsfeiring av Lars Petter hos Elaine og Paul Everitt om kvelden.

Fredag 10. august. Frå Seattle til Junction City.

Referent: Petter

Fra Seattle til Junction City i Oregon.

Denne dagen skal vi reise fra Seattle til Junction City. Vi møtte opp litt før kl 09.00 ved Leiv Erikson Hall. Der stod bussen allerede og ventet på oss. Litt over kl 09.00 var vi i gang, kjørte gjennom Seattle sentrum, innom flyplassen for å plukke opp Aud og Marit som bodde i nærheten der. Turen gikk vidare etter highway 5 gjennom skoglandskap. Et par hvilepauser måtte vi ha.

På turen var det ordnet med et besøk på en vingård, som vi kom til etter en stund. Der fikk vi smake på gårdens produkter.

Vi hadde med oss egen lunch, den fikk vi lov å innta på gårdens terrasse av et hyggelig vertskap. Turen videre på bussen til Eugene ble benyttet til litt øving på sangene vi skulle ha på våre oppvisninger. Landskapet videre sørover ble mere åpent.

Vi kom til Sonja Lodge ved 4-tiden om ettermiddagen, her ble det tid til litt danseøving. Etter hvert fikk vi servert en god middag, før vi måtte takke for oss og reise videre til målet for dagen, Junction City, ankom ca. kl 8.00 på kvelden. Der ble vi møtt av nye, gjestfrie og hyggelige verter.

Laurdag 11. august 2007 – Junction City og Scandinavien Festival.

Referent: Dagfinn

Ei god natt søvn og god frukost hos familien Jorgensen, som var vertsfamilie for Randi, Tone og meg. Deretter tok bussen oss til festivalområdet der vi skulle ha framsyning kl. 14 og 18.30. Der var to utandørsscener. Våre framsyningar var begge på hovudscena, som var raust pynta med blomster i framkant og eit norskliknande, stort fjord- og fjellbilde (måleri) som fylte heile bakkant. Publikum sat i eit slag oppbygd amfi. Første framsyninga var på 30 min, den siste på 50 min. Bo presenterte gruppa og programma. Begge framsyningane gjekk veldig bra!

Pausen mellom framsyningane brukte vi til å sjå litt på dei andre gruppene som hadde sine framsyningar. Og naturlegvis måtte vi ha energipåfyll. Ein nærliggjande restaurant dekkja behovet. Vi brukte også ein del av pausen til å øve på det andre programmet. Til øvingslokale fekk vi bruke scena i City Hall.

Etter siste framsyninga smakte det med påfyll frå drikkestasjon på festivalområdet.

På kvelden var det hyggeleg samvær hos Don & Carol Nielsen og resten av vertsfamiliane. Her vart det spel og dans både på terrassen og på grasvollen.

Ny overnatting hos familien Jorgensen før bussen tok oss nordover neste morgon

Her ein artikkel i Scandinavian Festival, festivalavisa i Junction City:

From Norway, with talent, dancers visit fest

Oslo group will perform on Saturday

By EPHRAIM PAYNE

Every year, Willamette Valley residents celebrate the Scandinavian heritage of their forebearers. This year, festival participants and spectators alike will have a chance to see how they do it in the old country. Sogn og Fjordaneringen, a Norwegian folk dancing group from Oslo, will be performing in Junction City for the first time.

Festival goers can see the group whirl and spin

on Saturday at 2 p.m. on the Festival Park Stage and again at 6:30 p.m.

The group's name refers to the area of Western Norway encompassing the Sunnfjord, the Nordfjord and the Sognefjord, which is Norway's longest fjord system. The amateur group started in 1954 as a Leikarring, or folk dance group, for people from the Sogn og Fjordane region who'd moved to Oslo, Norway's capital.

Bo Carlin, chair of the group's traveling committee, says most of the dancers developed an early interest in folk dancing and music, which many inherited from parents or other relatives. They display their mastery of the dances by performing five

to 10 times a year throughout Norway.

Currently, the group has 60 members, 30 of whom regularly attend weekly practice sessions. The love of Norwegian folk dancing transcends cultural heritage, so over time the group has added members from other countries.

Carlin, 65, who joined the troupe three years ago, was born in Sweden and has been learning Norwegian folk dancing since he settled in the county 32 years ago. He's passed his interest along to two of his sons.

Helen Jane Shaw, an English woman who has lived in Norway for 38 years, is another non-Norwegian troupe member.

Sogn og Fjordaneringen has made the festival part of its 2007 U.S. visit.

She's been with the troupe for three years and was eager to dance in Junction City.

Shaw says she enjoys the social aspect of folk dancing and mastering the challenging steps. Dancing the Bygdedans — country or village dances that vary widely by region — she says, is one of the greatest joys of her life.

Enthusiastic newcomers like Shaw complement members who have danced with Sogn og Fjordaneringen for decades. Marit Haug Loen joined the troupe 38 years ago, after meeting her future husband, a native of Stryn in the western fjord country.

Loen, 62, who makes traditional Norwegian folk costumes as a hobby, helps teach the troupe several dance styles and has also taught folk dancing to chil-

She says that costumes that group members wear during performances reflect the districts that they come from. In addition to costumes from the Sogn region, Loen says the dancers at the festival will wear the traditional garb of the Nordfjord, Sunnmøre, Romsdal, Nordland, Bergen, Rogaland, Ost Telemark, Valdres and Buskerud districts.

The group — which performs at hospitals and retirement homes each May 17 to celebrate Norway's Constitution Day — has traveled to America twice in the past.

In 1984 the group toured cities in the United States including New York, Madison, Seattle, Minneapolis and Florida's Epcot Center. In 1993, they visited folk dancing groups in the town of Red Deer, Alberta,

Washington.

Norwegian folk dancing is divided into four categories: Gammaldans, Turdands, Songdands and Bygdedans. Dagfinn Aa, a member of the troupe since 1974 and its dance instructor, says the troupe specializes in the latter three styles.

Aa, 59, says he strives to create a rewarding, community atmosphere in order to keep people looking forward to the group's weekly practices. Because many of the dancers have been with the group for years, the dance instructor says it can be difficult to find new dancing challenges for them.

At the festival, the Norwegian dancers will showcase several Spring-style country dances from Vestlandet and Nordfjord, as well as some Turdands from Vestlandet.

PAC FIRST MORTGAGE

Providing Our Neighbors with Tailor-Made Mortgage Solutions Designed to FIT YOUR NEEDS!

Ray Carter
Branch Manager, Sr. Loan Officer

"Neighbors Helping Neighbors."

Locally Owned and Operated.
(541) 998-3480
1680 Ivy St., Suite 4
Junction City, OR 97448
www.PacFirstMortgage.com

Stan Ritari
Professional Loan Officer

Søndag 12. august 2007. Tur frå Junction city til Portland

Referent: Harry

Etter ein lang og god frukost med vertsfolket, Patricia og Chatrin + 3 hundar, møtte vi fram ved bussen kl. 9:30 for avgang til Portland.

På vegen gjorde vi ein avstikker til eit produksjonsanlegg for myntolje. Bo Carlin hadde organisert besøk her. Vi køyrde inn på eit gardstun og kom rett til destilleriet som gikk for fullt.

Leverandørane kom køyrande med containerane sine fylte av mynteplantar. Containerane vart parkerte og kopla rett til anlegget - først varm damp som trekte ut mynten, så rett over i destilleriet. Den ferdige oljen blei fylt på fat og skipa med jernbanen som gjekk rett forbi. Vi lukta på den konsentrerte oljen og konkluderte med at dersom ein var forkjølt eller elles tett i nasen, ville dette opne alle kanalar.

Herifra gjekk ferda vidare mot Portland og Masonic Society der vi skulle ha potluck og framsyning med dans etterpå. Vi vart møtte av respektive vertsfolk, som for vår del budde 1 times køyring frå Masonic Society. Der hadde dei eit skogbruk på 70 acres.

Vi hadde tid til sightseeing før potlucken, så dei tok oss med til ein kjend foss, Multnomah Falls opp langs Columbia river, som er grensa mellom statane Oregon og Washington.

Vel tilbake rakk vi så vidt å ta på oss bunaden før maten vart servert. Ikkje alle var like heldige denne dagen. For Olav enda sightseeing'a på sjukehuset med beinbrot, og seinare viste det seg at han også hadde bresta kneskåla.

Framsyninga kom vi vel ifrå ifølgje Aud, og applausen var også raus. Kvelden heldt fram med dans for alle, godt førebudd både med hensyn til valg av dansar og musikk (PC-styrt anlegg).

Kl 22:00 var det slutt, og kvar vart med sine vertsfolk heim. Og her, som elles, vart vi godt oppvarta.

Måndag 13. august 2007. Frå Portland til Poulsbo

Referent: Rønnaug

Denne dagen starta også grytidleg, kl 6.45 gjekk alarmen. Vi skulle ha tid til å sjå oss rundt på egedomen - og til å pakke og nyte frukosten - før vi skulle møte ved bussen som var ein times køyring unna. Der var imponerande store tre; Douglas-gran med stammar på 1,5 m i diameter og 80-100 m høge, og alder-tre (norsk or). Alder er blitt ettertrakta materiale for møbelindustrien. Bruket var godt utrusta med maskinar og utstyr for skogsdrift. Verkstaden var så velutstyrt at ein trong ikkje dra til butikken så ofte, og maskinparken hadde alt det nyaste, og det eldste! Det er lett å bli nostalgisk. Garden ligg høgt og fritt med utsyn til vulkanfiellet St. Helen. Vi fekk nøye oss med å sjå vulkanen på avstand, sidan tida ikkje tillet tur dit.

Bussen tok oss trygt og greit til Poulsbo, berre med stopp for ein matbit japansk for vår del). I Poulsbo var heile hovudgata pynta med norske flagg - til ære for oss, trur vi.

Frå kl 15:00 til 17:00 hadde vi ansvaret for work shop i norske folkedansar. Her var mange og gode dansarar, særleg imponerande var det at så mange unge var med. Dei unge gutane dansa laus med smittande iver og rimeleg bra danseteknikk. Vi avslutta work shop'en med 15 min. grunnsteg i Vestlandsspringar - på oppfordring frå deltakarane. Bygdedansar frå Norge og Sverige var svært populært, og mange skulle til Camp Brotherhood der dei visste at mellom anna Vestlandsspringar stod på opplæringsprogrammet.

Etter middag med potluck var det framsyning og dans for alle. Våre vertsfolk ynskte å dra litt tidleg, så ca 20:00 forlet vi danselokalet. Verten vår var heilnorsk, båtfrelst, budde nydeleg til attmed fjorden, og far, Reitan, kom frå Trondheim.

Tysdag 14. August. Frå Paulsbo til Seattle

Referent: Einar

Min erindring fra denne dag, sammen med deltagere fra SFR. Jeg våknet opp i huset, bilde 0, til Richard (Dick) Johnson i Port Hadlock, et stykke fra Poulsbo.

Etter en god frokost var det å "sæla på" for å nå fergen fra Poulsbo til Seattle. På veien ble det full stans, på den flytende broen over til fastlandet. Et uhell hadde skjedd og det ble usikkerhet om vi ville rekke frem til fergeavgang. Det var ikke annet å gjøre enn å vente og håpe.

Til slutt løste det seg og Dick kunne igjen gi "full guffe" og vi nådde fergen i god margin før avgang.

Det var flott å se Seattle, fra sjøsiden med alle de høye hus plantet mellom lavere bebyggelse.

På gangavstand fra terminalen, sto vår hyggelige buss- sjåfør og ventet på oss. Transporten gikk til Leif Erikson Hall hvor vi ble henvist til et rom på øvre plan. Her ble også våre "pakkenellikker" plassert.

Så ble det servering i "kafeen" før vi skulle opp i storsalen for øving på dansene vi skulle vise til publikum som ville komme senere. Etter øvingen ble det litt tid til avslapping, før vi skulle skifte over til bunad, noen var allerede kommet i bunaden, bilde 3, og fikk godkjent blick fra Dagfinn. Omkleddingen foregikk i rommet på øvre plan, bilde 4 - 5, måtte jo være "presantabelt" kledd til middagen. Etter hva som ble sagt, skulle det være svært mange gjester som skulle komme denne kvelden. Dessverre husker jeg ikke middagsmenyen, det gjør for øvrig ingen ting, det primære var at det som ble servert tilfredstilte vår "ganer» og da er det ikke så farlig om man ikke husker hva som ble servert.

Ryddingen etterpå gikk greit og snart var dansegulvet klart til vår inntreden, men først skulle Christine Anderson, President of Norsk Folkedans Stemne si noen ord og deretter Russ Oberg, President of Leif Erikson Lodge No. 1 og Ingrid Hamberg, President of Leikarringen of LE Lodge. Men så kunne vi sette i gang.

Dansene, på vedlagte bilder, kjenner dere jo, men jeg kan nevne "Åsmund Frægdegjeva, bildene 6 -7, Møllledansen, bildene 8 - 9, Konerull, bilde 10 med Helen og Marit og (jeg tror) Tyrolervals, bilde 11. (legger ved kopi av danseprogrammet med engelsk tekst). Bunadframsyningen, bilde 12, var en viktig del av programmet og ble godt applaudert av publikum.

Senere på kvelden ble det fellesdans med oss fra SFR og gjester i salen. Dette var et populært innslag. Det var også vel trente dansere fra distriktet som kunne bidra med litt undervisning og informasjon om hva de drev med på sine sammenkomster. Veldig positivt.

Så, ved kveldens slutt, ble Lars Petter og jeg tatt hånd om av vår vertinne, Virginia Stout, en flott dame som fremdeles er aktiv innen dansemiljøet.

Onsdag 15. august. Fridag i Seattle.

Referent: Randi

Min dag for dagboknotat.

Dette var ein av "fridagane" og vi kunne gjera som vi lysta.

Tone og eg budde hjå Sissel Feroy, ei triveleg "dame" med foreldre frå Bømlo og Færøy nord for Bergen, ho snakka skikkeleg bømlo-dialekt, noko som var svært godt for oss som var usikre i amerikansk.

Frukosten vart teken i ro og mak med planlegging av kva vi skulle ta oss til. Sissel kom med ulike forslag og vi enda opp med at vi skulle reisa ut til kysten til ein gamal by, Port Townsend. Turen gikk først til Edmonds der vi tok ferje over til Kingston. Herifrå kørde vi gjennom jordbrukslandskap - ikkje storfeltdt akkurat, heller litt fattigsleg kunne Sissel fortelje - små landsbyar og skogsområde før vi kom til målet, Port Townsend, som ligg ved innseglinga til Seattle. Dette er ein gamal by som no er freda i sentrum. Flotte gamle bygningar og verkeleg ein triveleg stad. Vi rusla rundt i byen, var innom kunstgalleri, bruktbuikkar m.m. og ein iskrembar der vi fekk (av Sissel) fortreffeleg god is. Magen kravde litt fastare føde og vi fann ein restaurant heilt i sjøkanten med sjømat på menyen, krabbekake, blekksprut og laks smakte godt. Desserten hadde vi fått på førehand, så den stod vi over.

Sissel ville og vise oss Old Fort Townsend, fortet er nedlagt men staden vert no brukt til seminar og liknande. Sissel, som underviser i kunstfag ved ein high-school, er her årleg på planlegging ved skulestart, fortalde ho. Utover mot havet var det stort friområde med ei lang sandstrand og eit fyrårn på ytterste odden. Vi fekk oss ein god fottur på stranda, og her var det Storhavet - Stillehavet - som slo inn med tydelege tegn på at havet har kravd sitt, restar av skipsvrak, svære tømmerstokkar som tydeleg viste at dette var båtvrak, så Stillehavet er nok ikkje alltid stilt. Fyret minte meg om mine forfedre som har vore med på å bygge fyrar langs heile norskekysten - frå svenskegrensa til russegrensa - så her ville eg avbildast, med fyret og Stillehavet i bakgrunnen. Klokka gikk mot kveld og solnedgang, himmel, hav og solnedgang gjev ro i sjel og sinn. Det var godt å sitje ned og berre nyte.

Ei litt spesiell oppleving fekk vi då vi skulle tilbake til bilen, eg la merke til ein kar som vart ståande i nærleiken og tydeleg var interessert i oss - så kom det ein kommentar på norsk. Det viste seg at han var frå Oslo, men no budde her.

Det vart seine kvelden før vi var tilbake i Seattle, dagen hadde vore avslappa, men innhaldsrik.

Torsdag 16. august. Fridag i Seattle.

Referent: Tone

Vår vertinne Sissel Feroy, 58 år født i Bømlo, foreldrene emigrerte da hun var 2 år, la opp en koselig dag for Randi og meg. Lang god norsk frokost, besøk på hennes supermarked, spasertur rundt et pent vann og avsluttet dagen med middag på Marrokansk restaurant.

Vi satt på puffer rundt et lavt bord og spiste med hendene etter en håndvask-sermoni ved bordet og store hvite handkleer. Deilig mat og vin og fin stemning. Christine Anderson kom og tok et glass vin med oss.

Fredag 17. AUGUST . Seattle til Camp Brotherhood.

Referent: Helen

TUREN TIL CAMP BROTHERHOOD

Formiddagen tok vi meget rolig. Tok en liten tur ned til butikkene i Magnolia og kjøpte noen små ting til barnebarna.

Ingrid kom for å hente Solvor og meg ca. kl.13.00. Det var ganske trangt i bilen med all vår bagasje plus instrumentene til Solvor og Ingrid. Det bar avsted til Camp Brotherhood. Turen gikk greit for seg. Vi stoppet en stund i Arlington som er det nærmeste stedet til Camp Brotherhood med butikker. Solvor måtte handle litt.

Først måtte dansegulvet legges. Det tok sin tid før alle hadde blitt tildelt nøkkel til rommene.

Jeg fikk tildelt rom 23 sammen med Solvor og Anne-Lise. Rommene var veldig pene med egne bad med dusj.

Dansedemonstrasjonene begynte kl. 16.00 i Rogers Hall.

Opplæringen begynte med Stopperen og Figaro med 1 mølle.

Fra kl. 19.00 - 20.00 var det servert en god middag og etterpå var det velkomst, sangdans, og alldans.

Laurdag 19. august. Camp Brotherhood

Søndag 19. august. Camp Brotherhood

Referent: Olav

Avslutningsdagen for Norsk Stemne på Camp Brotherhood.

Søndagen kom med regn. Dette gjorde det vått og utriveleg for dei som budde på camping, men skapte elles ikkje særlege problem. Det var berre å ta på seg regnkledde eller bruke paraply for å kome seg turre fram til dei nye, fine danselokala. Annleis var det før i tida då det meste av dansinga gjekk føre seg utandørs på ein samansnekra platting.

Det var ein del trøyttle andlet å sjå denne morgonen. Alle hadde nok ikkje kome seg så tidleg til sengs kvelden (natta) før, men på eit slikt arrangement er det viktig å få med seg mest mogeleg, også det som skjer utanom det fastlagde programmet.

Etter ein god frukost kvikna folk til og det var trangt på dansegolvvet då Harry og Rønnaug sette i gang med turdansundervisninga. Det starta med ulike variantar av Krossadans og heldt fram med Totur frå Jelsa.

Etter ein pause kom det ei ny økt med Vestlandsspringar, leia av Dagfinn med assistanse av Marit. Denne dansen er ikkje så lett å lære i løpet av ei helg, korkje når det gjeld steg eller flyt, men det var tydeleg at mange hadde hatt bra framgang sidan starten fredag. Det er heller ikkje lett å danse når det er for trangt om plassen, så for å hjelpe på dette vart dansarane nokre gonger delte inn i to grupper, slik at berre halvparten dansa om gongen. Jamvel om trøyttleiken byrja å melde seg i beina til ein del, mangla det ikke noko på innsatsen.

I det andre danselokalet heldt Bjørn og hallingdansarane fram med sine aktivitetar. Det var tydeleg at Halling er ein populær dans der borte og dei unge dansarane viste ein iver og ei danseglede som er sjeldan å sjå. Det såg heller ikkje ut til å vere noko i vegen med kondisjonen, sjøl etter mange timar med beinhard dansing.

Så var det igjen tid for lunch og det gjorde godt å å slappe av litt og fylle på nye kaloriar.

Søndag 19. august. Heimreise

Referent: Astrid

Så var dagen kommet for å si farvel med USA og våre gjestfrie verter i Seattle. Vi ble hentet med buss fra Leiv Erikson Hall 9.45. Vi kom til flyplassen i god tid, men flyet fra Seattle til Minneapolis, hvor vi skulle bytte fly, ble forsinket med ca. 1 time.

Det var ingen servering på dette flyet, og det ble knapp tid til flybytte, vi måtte nesten løpe for å rekke det. Men det gikk bra, og turen videre til Amsterdam og Oslo gikk fint.

Offisielle Norsk Stemne bilde

Fredag:

<https://www.flickr.com/photos/folkedans/albums/72157676847021940>

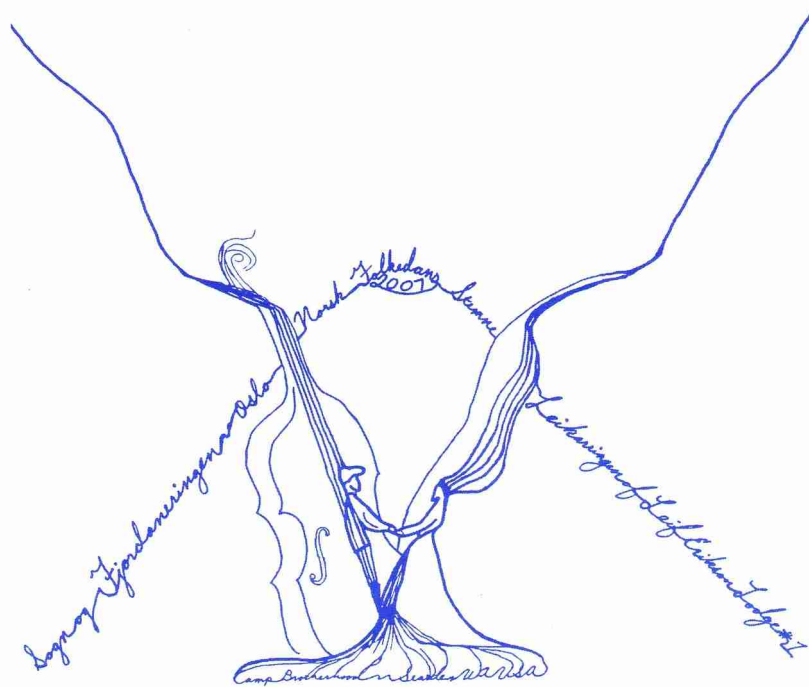
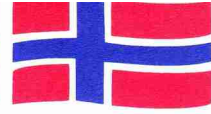
Laurdag:

<https://www.flickr.com/photos/folkedans/albums/72157678249435435>

Søndag:

<https://www.flickr.com/photos/folkedans/albums/72157678152518456>

NORSK FOLKEDANS STEMNE 2007

Norsk Folkedans Stemne 2007

August 17-19, 2007

Camp Brotherhood WA